

[Riishøj]

Det er en meget kort redegørelse, vi har fra ministeren, men vi kan godt forstå, at den må være kort, i betragtning af at man er i gang med at udarbejde EP 86.

Vedrørende det generelle billede må man sige, at det tegner lyst i den forstand, at vi internationalt har fået et meget kraftigt prisfald på olien, som så har affødt et prisfald også på vores egen naturgas. Til gengæld afføder dette prisfald nogle farer. Der er en fare for, at vi standser op og bruger det som et pusterum i stedet for at fremme energipolitikken og gennemføre de nødvendige langsigtede energiinvesteringer og de fornuftige langsigtede foranstaltninger. Og selv om ministeren i redegørelsen siger, at kortvarige prisbevægelser som dem, vi har i øjeblikket på det internationale energimarked, ikke må svække bestræbelserne for at opnå en bedre energianvendelse og en bedre forsyningssituation, er hans redegørelse grundlæggende udtryk for, at han regner med, at den energikrise, som vi oplevede i 1970'erne, ikke vender tilbage.

Til det generelle billede hører – og det er det positive – at vi har fået en kortlægning af de indenlandske energiressourcer, der viser, at der er et meget stort potentiale, dersom vi handler hurtigt og samtidig handler langsigtet. Det er derfor i betragtning af de store indenlandske energiressourcer rimeligt, dersom vi sætter et stop for udbredelsen af energi, der bygger på importeret brændsel. Desuden har der været udmærkede kortlægninger af de store muligheder, der foreligger for elbesparelser i den forstand, at man indfører elbesparende teknologi, tekniske elbesparelser. Desværre spiller det synspunkt og de undersøgelser ikke nogen særlig stor rolle i ministerens redegørelse. Til det generelle billede hører også, at dansk energipolitik plages af, at energisektoren er splittet op i mange modsatrettede interessegrupper. Vi har naturgassektoren, vi har kulsektoren, vi har elsektoren, vi har fjernvarmeværkerne, og vi har den sektor, vi kalder vedvarende energi. Der er ikke rigtig nogen sammenhæng i de forskellige interessegruppers arbejde, og ministeren har ikke de beføjelser, der skal til for at gennemføre en overordnet styring på tværs af disse interessegrupper, ligesom han tilsyneladende heller ikke har den politiske vilje til at skære igennem og sige, hvilke interessegrupper der skal satses på. Det plager

dansk energipolitik, ligesom det naturligvis har plaget dansk energipolitik, at vi har haft svage mindretalsregeringer, der ikke har kunnet gennemføre de nødvendige foranstaltninger.

Hvis vi går til olien og gassen, skal jeg understrege, at SF intet ansvar har for DUC-kontrakten, som er den, der har forhindret en fornuftig, langsigtet udnyttelse af naturgassen. DUC-kontrakten bør derfor genforhandles, eventuelt indgå i de forhandlinger om naturgasreserverne i Nordsøen, som skal gennemføres ifølge DUC-kontrakten. Men uden en afklaring af det langsigtede prisspørgsmål for naturgassen skal vi næppe forvente en rationel udnyttelse. Det er noget paradoksalt, at vi i dag eksporterer halvdelen af naturgassen og samtidig indfører kul for milliarder af kroner.

Vi har i SF heller ikke noget ansvar for den kunstige konstruktion Danop, som indgår i 2. udbudsrunde, og for den betragtelige bæring af de private selskaber i 2. udbudsrunde. Derom kan jeg henvise til den fælles indstilling, vi havde sammen med socialdemokratiet og VS i den forbindelse, herunder opfattelsen af glideskalaens forløb.

Derimod kan vi støtte en reform i retning af at styrke de enkelte regionale selskabers økonomiske ansvar, så vi undgår det, der har været en grundlæggende fejl i naturgassystemet: at økonomisk ansvar og beslutninger ikke har fulgtes ad. Vi kan fra SFs side naturligvis også støtte, at D.O.N.G. engagerer sig aktiemæssigt i Swedegas.

Går vi til varmeplanlægningen, er det SFs opfattelse, at tiden i betragtning af de store indenlandske ressourcer, der er konstateret, er inde til et stop for nye kulfyrede kraftværker. Vi udtrykker tilfredshed med, at socialdemokratiet, så vidt jeg opfattede hr. Løvig Simonsen, har den opfattelse, at der ikke er grundlag for at sige ja til nye kulfyrede kraftværker specielt inden for Elsams område. Jeg noterer mig, at ministeren i redegørelsen lægger op til at acceptere en sådan udbygning, men jeg opfatter socialdemokratiets udtalelser i dag sådan, at tiden ikke er inde til at sige ja, før vi har fået en fuldstændig afklaring af de decentrale kraftvarmeværker og udnyttelsen af indenlandske ressourcer, herunder biogassen, som trænger sig på. Ellers risikerer vi, at den rationelle og hurtige og